

خطِ اولِ یوحنًا

پیشگفتار

نامِ نوِشته کُننده امزی خطِ ذکر نَشده، ولے بعد از قَرنِ دومِ میلادی امی نوِشته ها قد امزی عنوان پیدا شد: «خطِ اولِ یوحنًا». علاوهِ ازی، طرزِ نوِشته امزی خطِ غَدر نزدِیک دَ طرزِ نوِشته زِندگی نامِه عیسیٰ مسیح دَ مُطابِق یوحنًا آسته. امزی خاطر زورِ مردم قبولِ مونه که نوِشته کُننده امزی خطِ یوحنًا باچه زِبدي، یعنی یکي ازدوازده ياراي عيسىٰ آسته.

دَ امزُو غَیت معلمای دروغی پیدا شُدد که ايماندارای مسیح ره سُون گُمراهی مُوبُرد و آمدونِ عیسیٰ مسیح ره دَ جسمِ انکار کده مُوگفت که مسیح دَ جسم ظاهر نَشده، بلکه فقط بطورِ «روحانی» دَ بَینِ مردم موجود بُود.

پس مقصدِ اولِ یوحنًا از نوِشته کدونِ امزی خطِ ای بُود که امی تعلیمِ غَلط ره بَرَملا کُنه. مقصدِ دوم شی ای بُود که دَ

ایماندارا اطمینان بديه که اونا نجات پيدا کده و باید د رابطه- و-رفاقت قد خدا و عيسى مسيح زندگى کنه؛ چون معلمای دروغى تعليم ميداد که نجات مربوط د روح انسان موشه و گناه های که انسان قد جسم خو مونه، کدم تاثيری د نجات شى ندره، يعني هر کاري که انسان بخایه کده ميتنه.

فهرست عنوانها

- تشريح يوحنا د باره کلمه حيات (فصل ۱ آيه ۱ - ۱۰)
مسيح شفاعت کننده (۲۹ - ۱:۲)
محبت خدا (۱۰ - ۱:۳)
محبت بدله يگديگه (۲۴ - ۱۱:۳)
شختون روح خدا و روح شيطو (۶ - ۱:۴)
خدا محبت استه (۲۱ - ۷:۴)
پيروزى د سر دنيا (۲۱ - ۱:۵)

تشريح يوحنا د باره کلمه حيات

۱ مو د باره چيزى که از آزل بود، چيزى که شيند، چيزى که قد چيمای خود ديد، چيزى که سون شى توخ کد، و قد دستاي خولمس کد، يعني د باره کلمه حيات توره موغى.

امو حیات ظاهِر شُد و مو اُو ره دیدی و دَبارِه شی شاہِدی

میدی. آرے، مو امو زندگی آبَدی ره دَز شُمو اعلان مُونی که
قد آتِه آسمانی بُود و دَز مو ظاهِر شُد. ^۳ مو چیزی ره که دیدے
و شِنیدے دَز شُمو اعلان مُونی تا شُمو ام قد ازمو رفاقت-و-
دوستی دَشته بشید؛ دَ حقیقت مو قد آتِه آسمانی و قد باچه
شی عیسیٰ مسیح دوستی-و-رفاقت دَری. ^۴ مو امی چیزا ره
نوشته مُونی تاکه خوشی مو پُوره شُنه.

ای او نَمُو پیغام آسته که مو اُزو شِنیدے و دَز شُمو اعلان
مُونی که خُدا نُور آسته و یگ ذرِه تریکی ام دُزو وجود نَدره.
اگه مو بُگی که قد اُزو رفاقت-و-دوستی دَری، دَ حالِیکه دَ
تریکی گناه قدم میزَنی، مو دروغ مُوگی و راستی ره دَ جای
نمیری. ولے اگه مو دَ نُور قدم میزَنی، امو رقمِیکه او دَ نُور
آسته، اوخته مو قد یگدِیگه خُو رفاقت-و-دوستی دَری و خُون
عیسیٰ باچه اُزو، مو ره از تمام گناه ها پاک مُونه. ^۵ اگه بُگی
که مو بے گناه آستی، مو خود ره بازی میدی و راستی دَز مو
وجود نَدره. ^۶ اگه مو گناه های خُو ره اقرار کُنی، امو که
صادِق و عادِل آسته، گناه های مو ره مُوبَخشہ و مو ره از هر
رقم بدی پاک مُونه. ^۷ اگه بُگی که مو گناه نَکدے، مو خُدا

ره دروغگوی جور مونی و کلام ازو دز مو وجود ندره.

مسيح شفاقت گننده

۲^۱ بچکيچاي عزيز مه، امي چيزا ره ما دز شمو نوشته مونعم
تا شمو گناه نگنيد. ليكن اگه يگو كس گناه گنه، مو د پيش
آته آسماني يگ پشتیوان دری، يعني عيسى مسيح عادل.^۲ او
خود شى كفاره گناهای مو آسته، ولے نه تنها بلده گناهای
ازمو، بلکه امچنان بلده گناهای تمام دنيا.

۳^۳ وختي مو از احکام ازو اطاعت مونی، او غیت مو میدنی که
او ره مینخشى.^۴ کسی که موگه، "ما خدا ره مینخشم،"
ولے احکام ازو ره د جای نميره، او دروغگوی آسته و راستى
دزو وجود ندره.^۵ ليكن کسی که کلام ازو ره نگاه گنه، د
راستى محبت خدا دزو كامل شده. دزى طريقه مو میدنی که
دزو آستى.^۶ کسی که موگه، "ما دزو مومنم،" او باید امو
رقم رفتار گنه که عيسى مسيح رفتار موكد.

۷^۷ آي عزيزا، ما دز شمو کدم حکم تازه نوشته نمونم، بلکه اي
يگ حکم قدیمي آسته که از شروع دز شمو دده شدد؛ و اي

حُکمِ قدِيمى امُو كلام أَسته كه شُمو أُو ره شِينيديد. ^٨ باز ام يگ
حُکمِ تازه ره دَز شُمو نوِشته مُونُم كه ام دَزُو و ام دَز شُمو
حقِيقت دَره، چراكه تِريکي تير شُدنى أَسته و نُورِ حقِيقى امى
آلى روشنىي مِيديه. ^٩ كسى كه مُوكه، "ما دَنُور أَستُم،"
ليكِنْ أُو از بِرار خُو نَفَرَت دَره، أُو تا هنوز دَتِريکي أَسته.
^{١٠} كسى كه بِرار خُو ره دوست دَره، أُو دَنُور زِندگى مُونه و
دَزُو هېچ چىزى نىيە كه باعِثِ لَخَشَندو شُنە. ^{١١} ليكِنْ كسى كه
از بِرار خُو نَفَرَت دَره، أُو تا هنوز دَتِريکي أَسته و دَتِريکي
سرگردو يە و هېچ نَمُوفامە كه دَكُجا موره، چراكه تِريکي
چِيمى ازُو ره كور كده.

^{١٢} آى بچِيكِچاي عزيز، ما دَز شُمو نوِشته مُونُم، چراكه گُناه
های شُمو بخاطرِ نامِ ازُو بخشىدە شدە.

^{١٣} آى آتهگو، ما دَز شُمو نوِشته مُونُم، چُون شُمو أُو ره
مِينَخشىد كه از آزل بُوده.

آى جوانا، ما دَز شُمو نوِشته مُونُم، چراكه شُمو دَسِير زور
شُدِيد.

آی بچکِیچا، ما دَز شُمو نوِشته کدیم، چراکه آتِه آسمانی ره مینَخشید.

آی آته‌گو، ما دَز شُمو نوِشته کدیم، چراکه شُمو او ره مینَخشید که از اَزل بُوده.

آی جوانا، ما دَز شُمو نوِشته کدیم، چراکه شُمو قَوى آستَید و کلامِ خُدا دِل شُمو جای گِرفته و شُمو دِ سرِ شرِیر زور شُدید.

^{۱۵} دِ دُنیا و چیزای که دَزی دُنیا آسته دِل بسته نَگنید. اگه کسی دَزی دُنیا دِل بسته کُنه، مُحَبَّتِ آتِه آسمانی دَزو وجود نَدره، ^{۱۶} چون تمامِ چیزای که مربُوطِ دُنیا آسته، یعنی هَوس های نَفسانی، هَوس های چِیم و غُرُورِ مال-و-دولت از طرفِ آتِه آسمانی نَبیه، بلکِه از طرفِ دُنیا آسته. ^{۱۷} دُنیا و هَوس های شَی تیر مُوشه؛ لیکِن کسی که خاست-و-ارادِه خُدا ره دِ جای میره، او تا أَبد باقی مُومَنه.

^{۱۸} آی بچکِیچا، ساعتِ آخرِ رسِیده و امُو رقمِیکه شُمو شِنیدید دِجال مَبیه؛ امی الی ام غَدر دِجال ها پَیدا شُده و امزی خاطر مو مِیدَنی که ساعتِ آخرِ رسِیده. ^{۱۹} اونا از مینکل مو بُر شُد،

لیکِن اُونا دَز مو تعلق نَدشت؛ چُون اگه دَز مو تعلق مِیداشت،
قد ازمو مُومَند. مگم آلی که بُر شُده، بَرَمَلا شُد که هیچ کُدمِ
ازوا از مو نِییه.^{۲۰} لیکِن شُمو امزُو مُقدَّس مَسَح یافتیید و پگ
شُمو حِقِّیقت ره مِیدَنید.^{۲۱} ما بخاطرِ ازی دَز شُمو نوشتہ
نَکدیم که شُمو از حِقِّیقت بے خبرِید، بلکه بخاطرِ ازی که اُو ره
مُوفا مِید و ام مِیدَنید که هیچ دروغ از حِقِّیقت سرچشمہ
نَمِیگیره.^{۲۲}

دروغگوی کی اَسته بَغَیر از کسی که مُوگه، ”عیسیٰ اُمو
مسیح واقعی نِییه.“ هر کسی که اِی ره مُوگه یگ دجال اَسته
و آته و باچه ره رد مُونه.^{۲۳} کسی که باچه ره إنکار کُنه، آته
ام قد ازو نِییه و کسی که ایمان خُو ره د باچه إقرار کُنه، آته
ام قد ازو اَسته.^{۲۴} اُمو توره ره که از اول شِنیدید، بیلید که د
دل شُمو بُمنه. اگه توره ره که از اول شِنیدید د دل شُمو بُمنه،
شُمو ام د باچه و آته مُومَنید^{۲۵} و اِی چیزی اَسته که اُو دَز مو
وعده کده، و اِی وعده، زِندگی آبَدی یه.

امی چیزا ره ما دَز شُمو د باره کسای نوشتہ کدیم که
میخایه شُمو ره گُمراه کُنه.^{۲۶} مگم شُمو، اُمو مَسَح ره که ازو
یافتیید، دَز شُمو مُومَنہ و شُمو ضرُورَت نَدَرِید که یَگو کس

شُمو ره تعلييم بديه، بلکه مسح ازو خود شى تمام چيزا ره دز
شُمو ياد ميديه و او حق استه، دروغ نبيه. پس امو رقميکه او
دز شُمو ياد دده، شُمو دزو بمنيد.

۲۸ و آلى، آى بچكىچاي عزيز، حتماً دزو بمنيد تا پگ مو د
وخت ظهور ازو اطميان دشته بشى و د غيت امدون شى د
پيش ازو شرمنده نشنى. ^{۲۹} اگه پى بردید كه او عادل استه،
پس شُمو ميدنيد كه هر کسى كه عدالت ره عملى كنه، ازو
سرچشمeh گرفته.

مُحَبَّتِ خُدا

۳۱ اينه، آته آسماني چى مُحَبَّتى بزرگى دز مو دده كه
بچكىچاي خدا گفته موشى و مو واقعاً أستى! و دمزى سبب
دُنيا مو ره نميتحشه، چراكه او ره نشنخت. ^۲ آى عزيزا، فعلًا
مو بچكىچاي خدا أستى، ليكن اي كه چى موشى هنوز
معلومدار نشده. مگم مو ميدنی، وختيکه او ظاهر موشه، مو
م مثل ازو وري موشى، چون مو او ره امو رقم كه أسته
^۳ و هر کسى كه امى أميد ره د عيسى مسيح دره، او
مينگري.

خود ره پاک مُونه، امُو رقمِیکه خود عیسیٰ مسیح پاک آسته.

^۴ هر کسی که گناه کنه، شریعت ره میده مُونه، چراکه گناه دخلافِ شریعت آسته. ^۵ شُمو میدنید که عیسیٰ مسیح ظاهر شد تا گناه ها ره باله کنه و دَزُو هیچ گناه وجود نداره. ^۶ هر کسی که دَزُو بُمنه، گناه نَمُوکُنه و کسی که گناه کنه، او مسیح ره نَدِیده و نَمِینَخشہ.

^۷ آی بچکیچای عزیز، هیچ کس ره نَه ایلید که شُمو ره بازی پدیه: کسی که کارِ نیک مُونه عادل آسته، امُو رقمِیکه مسیح عادل آسته. ^۸ کسی که گناه مُونه او باچه ایلیس آسته، چراکه ایلیس از شروع گناه کده رَبیٰ یَه. امزی خاطر باچه خُدا ظاهر شد تا کارای ایلیس ره نابُود کنه. ^۹ هر کسی که از خُدا سرچشمہ میگیره، او یگسره گناه نَمُوکُنه، چراکه ذاتِ اللهی دَزُو مُومَنه. او نَمیتنه گناه کنه، چون او از خُدا سرچشمہ گرفته. ^{۱۰} بچکیچای خُدا و بچکیچای ایلیس دَزی طریقه معلومدار مُوشہ: هر کسی که عدالت ره دَجای نَمیره از خُدا نَبیه و کسی که بِرار خُو ره دوست نَمیدَنه، ام از خُدا نَبیه.

مُحَبَّت بَلِدِه يِگَدِيگَه

۱۱ ای امو پیغامی آسته که شُمو از اوّل شِنیدید که مو باید
یگدیگه خُو ره دوست دشته بشی^{۱۲} و مِثِل قائن که امزُو
شریر بُود و بِرار خُو ره کُشت، نَبَشی. و چرا او ره کُشت؟ ازی
که اعمالِ قائن بَد بُود و اعمالِ بِرار شی عادل-ونیک.

۱۳ بِرارو، تعجب نَكْنید اگه دُنيا از شُمو نَفَرَت مُونه.^{۱۴} مو
مِيدَنی که از مَرگ تیر شده دَ زِندگی رسِیدی، چراکه بِرارای
خُو ره مُحَبَّت مُونی؛ کسی که بِرار خُو ره مُحَبَّت نَمُونه، او دَ
عالِمِ مَرگ مُومَنه.^{۱۵} هر کسی که از بِرار خُو نَفَرَت دَره، قاتِل
آسته و شُمو مِيدَنید که هیچ قاتِل صاحِبِ زِندگی اَبَدی نییه.
۱۶ مو معنای مُحَبَّت ره دَ امزي طَرِيقَه فامِیدی که عیسیٰ
مسیح جان خُو ره دَ راهِ ازمو دَد. پس مو ام باید جان خُو ره دَ
راهِ بِرارو بِدی.^{۱۷} مَگم کسی که مالِ دُنيا دَره و مِينگره که
بِرار شی مُحتاج آسته و كومَك-و-مهربانی خُو ره اُزو دِريغ
مُونه، چطور إمكان دَره که مُحَبَّتِ خُدا دَزو وجود دَشته بشه؟

۱۸ آی بچِکِیچای عزِيز، بِسِید که يِگَدِيگَه خُو ره قد زِيو و قد
گُفتار مُحَبَّت نَكْنی، بَلِکِه قد كِردار و راستی مُحَبَّت کُنی.

امزی چیزا مو مُوفامی که از پیروای حق آستنی و دل مو د
 حضورِ خدا مُطمئن مُومنه.^{۲۰} حتی اگه دل مو، مو ره محکوم
 کنه، خدا از دل مو کده بزرگتر آسته و هر چیز ره میدنه.^{۲۱}
 آی عزیزا، اگه دل مو، مو ره محکوم نکنه، مو د حضورِ خدا
 اطمینان دَری^{۲۲} و هر چیزی که ازو طلب کنى، ازو حاصل
 مونی، چراکه از احکام ازو اطاعت مونی و چیزای ره انجام
 میدی که او ره خوش مونه.

حکم ازو اینمی یه که مو د نام باچه شی عیسی مسیح ایمان
 بیری و یگدیگه خو ره محبت کنى، امو رقمیکه او دز مو امر
 کده.^{۲۴} کسی که از احکام ازو اطاعت مونه، او د خدا مُومنه
 و خدا دزو. و امزی طریق مو میدنی که او دز مو مُومنه،
 یعنی از طریق روح القدس که او دز مو بخشیده.

شِنَختونِ روحِ خُدا و روحِ شَيْطَو

آی عزیزا، د هر روح اعتماد نکنید، بلکه اونا ره
 آزمایش کنید که از طرفِ خدا آسته یا نه، چراکه غدر آنبیای
 دروغی د دنیا بُر شده.^۲ د امزی طریقه میتنی که روح خدا ره

بِنَخْشِي: هر روح^۱ که اِقرار مُونه که عیسیٰ مسیح دَ جِسم دَ ای دُنیا آمَدَه، از خُدا یَه.^۲ و هر روح^۳ که ای حِقِيقَت عیسیٰ ره اِقرار نَمُونه، از خُدا نِبِيه، بَلَكِه امُو روح، روح دَجَال أَسْتَه و شُمو شِنِیدید که اُو مبیه و امی آلی دَ دُنیا وجود دَره.

آی بچکیچای عزیز، شُمو از خُدا أَسْتَید و دَ سِر ازوا زور شدید، چون اُو که دَز شُمو وجود دَره، بُزرگَتَر ازُو أَسْتَه که دَ دُنیا یَه.^۴ اُونا از دُنیا أَسْتَه، ازی خاطر اُونا تورای دُنیایی مُوگَه و دُنیا دَزوا گوش مِیدیه.^۵ مو از خُدا أَسْتَى و کسی که خُدا ره مینَخشَه، دَز مو گوش مِیدیه. مَگَم کسی که از خُدا نِبِيه، دَز مو گوش نَمِیدیه. دَ امزی طَرِيقَه مو روح حق و روح باطِل ره مینَخشَه.

خُدا مُحَبَّت أَسْتَه

آی عزیزا، مو باید یگدِیگَه خُو ره مُحَبَّت کنی، چراکه مُحَبَّت از خُدا یَه و هر کسی که مُحَبَّت مُونه اُو از خُدا سرچشمَه گِرفته و خُدا ره مینَخشَه.^۶ کسی که مُحَبَّت نَمُونه خُدا ره نَمِينَخشَه، چراکه خُدا مُحَبَّت أَسْتَه.^۷ مُحَبَّت خُدا دَ امزی رقم دَ بَین ازمو بَرَمَلا شُد که خُدا باچِه یگانِه خُو ره دَ

دُنیا رَبِّی کد تا مو دَ وسِیله اُزُو زِندگی اَبَدی پَیدا کُنی.

^{١٠} مُحَبَّت ازی قرار آسته: نَه اَی که مو خُدا ره مُحَبَّت کدے،
بَلْکِه او مو ره مُحَبَّت کد و يگانه باچه خُو ره رَبِّی کد تا كِفارِه
گُناه های مو شُنَه.

^{١١} آی عزِيزا، اگه خُدا دَ امزي رقم مو ره مُحَبَّت کد، مو ام
باید يگدِيگِه خُو ره مُحَبَّت کنی. ^{١٢} هیچ کس خُدا ره هرگز
هُوش نَکده. ولے اگه مو يگدِيگِه خُو ره مُحَبَّت کُنی، خُدا دَز
مو مُومَنه و مُحَبَّت اُزُو دَ وجودِ ازمو کامل مُوشَه. ^{١٣} ای ره مو
مِیدَنی که مو دَ خُدا مُومَنی و او دَز مو، چراکه او از روح خُو
^{١٤} دَز مو دَده. و مو دیدی و شاهِدی مِیدی که آته آسمانی باچه
خُو ره رَبِّی کد تا نِجات دِهندِه دُنیا بشَه. ^{١٥} کسی که اِقرار
مُونه که عیسیٰ باچه خُدا یه، خُدا دَزو مُومَنَه و او دَ خُدا. ^{١٦} و
مو از مُحَبَّتی که خُدا نِسبَت دَز مو دَره آگاه شُدے و دَزو
اعتماد دَری.

خُدا مُحَبَّت آسته و کسی که دَ مُحَبَّت مُومَنَه دَ خُدا مُومَنَه و
^{١٧} دَ امزي طریقه مُحَبَّت دَ وجودِ ازمو کامل شُده تا دَ
روزِ قضاوت اطمینان دَشته بشَی، چراکه زِندگی مو مِثِلِ
زِندگی عیسیٰ مسیح دَ ای دُنیا آسته. ^{١٨} دَ مُحَبَّت هیچ ترس

وْجُود نَدَرَه، بَلْكِه مُحَبَّتٌ كَامِلٌ تَرَس رَه دُور مُونَه. چُون عاقُبَتِ
ترَس جَزاً أَسْتَه وَكُسَى كَه تَرَس مُوْخُورَه أُو دَمُحَبَّتٌ كَامِلٌ
^{١٩} نَرَسِيَدَه. ^{٢٠} مو دِيگَرُو رَه مُحَبَّت مُونَى، چِرا كَه خُدا اُولَ مو رَه
مُحَبَّت كَد. اَكَه يَكُو كَس بُكَه كَه "ما خُدا رَه دَوْسَت دَرُم،"
ليِكِن از بِرَارِ خُو نَفَرَت دَشْتَه بَشَه، أُو دروغَكَوَى أَسْتَه. چُون
اَكَه بِرَارِي رَه كَه قَد چِيم خُو دِيَدَه، مُحَبَّت نَمُونَه، أُو خُدَائِي رَه
^{٢١} كَه هِيَچ نَدِيَدَه، مُحَبَّت نَمِيَتَنَه. وَخُدا اِينَمَى حُكْم رَه دَز مو
دَدَه: كَسَى كَه خُدا رَه مُحَبَّت مُونَه، بَايد بِرَار خُو رَه اَم مُحَبَّت
كَنه.

پیروزی دَ سِرِ دُنِیَا

^١ هَر كَسَى كَه اِيمَان دَرَه كَه عِيسَى اَمُو مَسِيح أَسْتَه، أُو اَز
خُدا سَرْچَشمَه گِرْفَتَه وَهَر كَسَى كَه آتِه آسَمانَى رَه دَوْسَت دَرَه،
أُو باِچَه شَى رَه اَم دَوْسَت دَرَه. ^٢ مو مِيدَنَى كَه بِچَكِيَّچَاهِ خُدا
ره مُحَبَّت مُونَى، چُون مو خُدا رَه مُحَبَّت مُونَى وَاز اِحْكَامِ اُزو
إِطَاعَة مُوكُنَى. ^٣ مُحَبَّت دَخُدا اِينَمَى أَسْتَه كَه مو اِحْكَامِ اُزو
ره نِگَاه كَنَى وَاحْكَامِ اُزو بَارِ گِرَنَگ نِيَيه. ^٤ چُون هَر كَسَى كَه
از خُدا سَرْچَشمَه گِرْفَتَه، أُو دَ سِرِ دُنِيَا پِيرَوَز مُوشَه. اِينَمَى

پیروزی آسته که دَبَلِه دُنیا زور شده، یعنی ایمان مو.

کی میتنه د سر دُنیا پیروز شنه بَغیر از کسی که ایمان دَره که عیسیٰ مسیح باچه خُدا یه؟^۶ او امُو کس آسته که قد آو و خون آمد، یعنی عیسیٰ مسیح؛ نَه تنها قد آو، بلکه قد آو و خون

آمد. روح امُو آسته که شاهِدی میدیه و روح حق آسته.^۷ چون

سِه شاهِد آسته: روح، آو و خون، و هر سِه شی یگدِست آسته.^۸ اگه مو شاهِدی انسان ها ره قبُول مُونی، شاهِدی خُدا ره که ازو کده بُزرگتر آسته، باید قبُول کنی. شاهِدی خُدا اینَمی آسته که او خود شی دَباره باچه خُو شاهِدی دَده.

^۹ کسی که دَباچه خُدا ایمان دَره، او امی شاهِدی ره دَقلب خُو دَره، لیکن هر کسی که دَخُدا ایمان نَدره، او ره

دروغگوی حساب مُونه، چراکه دَشاهِدی که خُدا دَباره باچه خُو دَده، باور نَمونه.^{۱۰} شاهِدی اینَمی آسته که خُدا دَز مو زِندگی آبدی بخشیده و ای زِندگی آبدی دَباچه ازو یه.

^{۱۱} کسی که باچه ره دَره، او زِندگی آبدی دَره، لیکن کسی که باچه خُدا ره نَدره، او زِندگی آبدی نَدره.

^{۱۲} ای چیزا ره ما دَز شُمو نوِشته کُدم که دَنامِ باچه خُدا ایمان اُوردید، تا بِدَنید که صاحِبِ زِندگی آبدی شدید.^{۱۳} اطمِینان

ازمو د حُضُورِ خُدا ایتمی آسته که اگه کُدم چیز د مُطابِقِ

خاستِ اُزو طلب کنی، او آواز مو ره میشنوه. ^{١٥} و اگه مو

میدَنی که هر چیزی که طلب کنی او آواز مو ره میشنوه، پس

ای ره ام میدَنی که هرچیزی که اُزو طلب کنی حاصل مُونی.

^{١٦} اگه کسی مینگره که بِرار شی یَگو گناه مُونه که سَزای اُزو

گناه مَرَگ نییه، او باید از خُدا درخاست کنه و خُدا دَزُو زِندگی

مُوبَخشَه، یعنی دَکسی که گناهِ اُزو سزاوارِ مَرَگ نییه. او طور

گناه ام آسته که سَزای شی مَرَگ آسته؛ ما نَمُوگم که بَلِده اُزو

^{١٧} دُعا کنه. هر کارِ نادرُست-و-بَد گناه آسته، لیکن گناهی ام

آسته که جَزای شی مَرَگ نییه.

^{١٨} مو میدَنی، هر کسی که از خُدا سرچشمِ گرفته، او یَگسره

گناه نَمُوکنَه، چون مسیح که خود شی از خُدا سرچشمِ گرفت،

او ره حِفظ مُونه و دِستِ شرِیر دَزُو نَمیرَسه. ^{١٩} مو میدَنی که از

^{٢٠} خُدا آستی، ولے تمامِ دُنيا د چنگِ شرِير افتاده. امچنان مو

میدَنی که باچه خُدا آمدَه و دَز مو دانایي-و-بینايی دَده تا امو

ره که حق آسته بِنَخشی؛ و مو دَمْزُو آستی که حق آسته، یعنی

د باچه اُزو، عیسی مسیح. او نَمُو خُدای حَقِيقَى و زِندگی أَبَدِي

آسته.

آی بچکیچای عزیز، از بُت‌ها دُوری کُنید.